

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1512/2021
30.09.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Лука Уљаревић, адвокат из ..., против тужених ВВ, ГГ и ДД, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Брдар, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 796/20 од 13.10.2020. године, у седници већа од 30.09.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 796/20 од 13.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 796/20 од 13.10.2020. године, која је донета по одржаној расправи пред другостепеним судом, укинута је пресуда Основног суда у Крагујевцу П 65/16 од 28.03.2017. године допуњена пресудом истог суда П 65/16 од 23.12.2019. године и пресуђено на тај начин што је: тачком 1) одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА као правног следбеника сада покојне ЋЋ за разлику између потраживаног сувласничког удела од $\frac{1}{2}$ и правноснажно досуђеног сувласничког удела од 915/10000 ставом 1. пресуде Основног суда у Крагујевцу П 878/13 од 12.03.2014. године према туженој ВВ као правном следбенику пок. ЕЕ на непокретности описаној као приземни део породичне стамбене зграде број 1 који се састоји од једне собе површине 15,69м², једне собе површине 17,47м², трпезарије површине 9,98м², оставе површине 2,42м², нише површине 4,33м², купатила површине 4,93м² и ходника површине 5,62м² и да се утврди да је корисник парцеле испод објекта и дела парцеле који је неопходан за редовну употребу објекта све на кп. број .. у улици ... број .. у ... уписано у лист непокретности број .. КО ..., насеље ..., а све то по основу стицања у брачној заједници правног претходника тужиоца пок. ЋЋ са сада пок. ЕЕ што је тужена дужна признати у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом извршења; тачком 2) одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца АА као правног следбеника сада пок. ЋЋ према туженој ВВ да је у делу од $\frac{1}{2}$, а преко правноснажно досуђеног у делу од 915/10000 ставом 2. пресуде Основног суда у Крагујевцу П 878/13 од 12.03.2014. године ништав и без правног дејства уговор о доживотном издржавању закључен између сада пок. ЕЕ и тужене ВВ који је оверен код Општинског суда у

Крагујевцу под ЗР 129/2002 од 14.02.2002. године у ставу првом, ред 12 до 17 који гласи: „1/2 њихове породичне куће саграђене на кп. број .. и .. обе у КО ... и то приземље ове куће кога чине, две собе, кухиња са нишом, остава, предсобље, односно све што припада приземљу ове куће заједно са свим инсталацијама и телефонским прикључком као и део плаца потребним за коришћење овог дела куће“ што је тужена ВВ дужна да призна и трпи у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења; тачком 3) одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца АА и ББ да се утврди према туженој ВВ као правном следбенику пок. ЕЕ бив. из ..., туженицима ГГ и ДД као правним следбеницима пок. ЖЖ да су тужиоци сувласници са сувласничким уделитема од по 3/8 на непокретности описаној као спратни део породичне стамбене зграде број 1 који се састоји од једне спаваће собе површине 17,22м², једне спаваће собе површине 14,38м², нише са дневном собом површине 18,87м², купатила површине 4,17м², ходника са степеништем површине 16,98м² са уделом од по 1/4 на подруму у приземљу површине 55,14м² и дограђеном улазном делу од 5,70м² и корисници парцеле испод објекта и дела парцеле који је неопходан за редовну употребу објекта, све на кп. број .. у ... у улици ... број .., све то по основу градње и стицања у заједници а све уписано у лист непокретности .. КО ..., насеље ..., што су тужени дужни признати у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом извршења; тачком 4) обавезани су тужени ВВ, ГГ и ДД да солидарно тужиоцу АА плате трошкове спора у износу од 227.500,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, а тачком 5) обавезани су тужиоци АА и ББ да солидарно плате туженима ВВ, ГГ и ДД трошкове спора у износу од 417.000,00 динара све у року од 15 дана по пријему пресуде под претњом извршења.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и битних повреда одредаба парничног поступка.

Тужени су доставили одговор на ревизију тужилаца.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 18/20) Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужилаца неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности, нити је у поступку пред другостепеним судом учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 196. став 2, чл. 200, 201. и 211. ЗПП, а на које повреде поступка су указали тужиоци у ревизији.

Наиме, другостепени суд је тужбени захтев тужилаца одбио с позивом на одредбу члана 211. став 2. ЗПП, односно да у ситуацији када постоји нужно супарничарство а сви нужни супарничари нису били обухваћени тужбом. У односу на ту тврдњу другостепеног суда тужиоци у ревизији истичу да је другостепени суд погрешно извео такав закључак јер су тужиоци када се ради о земљишту тужбом означили све титуларе права коришћења на њему, а што се тиче објекта стеченог у породичној заједници тужиоци су поднесцима обавештавали суд о свим правним следбеницима па је у таквој ситуацији суд био дужан да обезбеди учешће тих лица

тако што би их позвао да учествују у парници, односно дозволио преиначење у односу на њих без обзира да ли се они противе ступању у парницу или не. Међутим, овакви наводи из ревизије се не могу прихватити као правилни.

Није спорна чињеница да у парници по основу стицања у породичној заједници као нужни супарничари морају учествовати сва лица која су учествовала у стицању спорне имовине као чланови породичне заједнице, односно касније њихови правни следбеници. Што се тиче земљишта учесници у таквој парници морају бити сва лица која су у јавним књигама означена – уписана као титулари одређеног права на земљишту – у овом случају корисници. Према стању из списка предмета приземље спорне зграде грађено је почев од 1971. године када су породичну заједницу чинили ЕЕ, ЋЋ и ВВ, а када је грађен спрат истог објекта у ту заједницу се прикључила и ЖЖ, као и овде тужиоци. Према стању у јавним књигама земљиште на коме је подигнут спорни објекат је и сада уписано као право коришћења са по 1/3 ЕЕ, ЗЗ и ИИ. Тужиоци у ревизији тврде да је ЕЕ правни следбеник ЗЗ, а да су на правне следбенике ИИ – ЈЈ преиначили тужбу поднеском од 18.02.2013. године што заиста и стоји у том поднеску. Међутим, о истакнутом тужбеном захтеву тужилаца суд је одлучио пресудом од 12.03.2014. године у којој су као тужиоци означени АА и ББ, а као тужени ВВ, ГГ и ДД, с тим што је та пресуда делимично правноснажна из чега произилази да се о том процесном питању у тој одлуци није одлучило нити се другостепени суд тада тиме бавио. Тачно је да су тужиоци на расправи пред другостепеним судом 13.10.2020. године истакли да остају при прецизираном тужбеном захтеву од 18.02.2013. године, али у том моменту већ је била донета првостепена пресуда и њена допуна у којој су такође као странке били означени на страни тужилаца ЋЋ, АА и ББ, а на страни тужених ВВ, ГГ и ДД при чему у односу на ту пресуду и њену допуну тужиоци нису тражили допуну и у напред наведеном смислу, односно да суд донесе одлуку и у односу на новог туженика, чак и да су за тако нешто били испуњени процесно правни услови у смислу ступања у парницу новог туженика. Ревизијски суд за предмет одлучивања о изјављеној ревизији има другостепену одлуку у којој су означене странке, без ЈЈ, другостепени суд је имао првостепену пресуду у којој такође то лице није означено као странка, па када се све наведено има у виду онда несумњиво произилази да у том делу није потпуна пасивна легитимација. Када се ради о изграђеним објектима и сами тужиоци у ревизији наводе да су они покушавали да у парницу уведу и остале правне следбенике као нужне супарничаре али да се они нису са тим сагласили. Таква околност је само наметала потребу да се иста лица означе као туженици што није урађено па је и у том делу правилан закључак другостепеног суда о непотпуној легитимацији у овој парници. Ревизија тврди да је суд дужан, по члану 211. став 3. ЗПП, да о нужном супарничарству води рачуна по службеној дужности. Управо примењујући ту одредбу у конкретном случају, другостепени суд је и одбио тужбени захтев с позивом на члан 211. став 2. Закона. Дакле, ту одредбу треба разумети тако да не може суд по службеној дужности да уређује тужбу него да одлучује по службеној дужности о тужби која је неуредна због тога што нема потпуну легитимацију и да доноси одлуку у складу са законом.

С обзиром да је у конкретном случају другостепени суд поступио у свему у складу са напред наведеном законском одредбом то произилази да је ревизија неоснована због чега је и одлучено као у изреци на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић